

Bílá sobota

Proto Víme přece, že celé tvorstvo zároveň sténá a spolu trpí až doposud. A není samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř naříkáme a očekáváme své přijetí za syny, vykoupění našeho těla. Naše spása je zatím pouze předmětem naděje. Je-li však předmět naděje vidět, už to není naděje. Co už někdo vidí, jak by v to mohl doufat? Ale doufáme-li v něco, co ještě nevidíme, čekáme na to s vytrvalostí. (Rm 8,22-25)

Ježíš je mrtev: zemi zahaluje tma. Je to doba ztroskotání, doba, kdy jsou naděje a víra zpochybněny. Je to čas, kdy je budoucnost vystavena těžké zkoušce. Už to není čas Utrpení, ale čas trpělivosti, čas netrpělivosti! Utrpení vede ke kříži, trpělivost vede k víře. Je to čas, kdy se církev vydává na moře. Čas, kdy se Boží láska hlásí ještě opravdověji a silněji. Čas, kdy je člověk vyzván k důvěře, k činu víry. Ano, zemřel a my musíme jít až na Kalvárii, abychom v dále zahlédli světlo vzkříšeného Krista. Ale zítra vyjde slunce! (anonym)

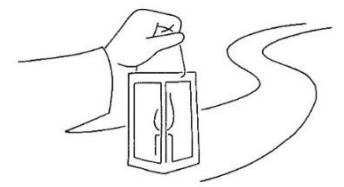
Utrpení, naše utrpení, samozřejmě, očekáváme ho, víme, že musí přijít, a jsme odhodláni k tomu jej prožít s jistou noblesou. Čekáme na hodinu, kdy nabídneme sebe sama v oběť. Víme, že jako poleno v plamenech, musíme být pohlceni. Jako vlněné vlákno přestřiženo nůžkami, musíme být odděleni. Jako mladí lidé, kterým bylo podříznutou hrdlo, musíme být odstraněni. Očekáváme utrpení. Čekáme na něj a ono stále nepřichází.

To, co přichází je trpělivost. Trpělivost, ty malé kousky utrpení, jejichž úkolem je nás jemně zabíjet pro Tvoji slávu, zabíjet nás bez naší slávy.

Přicházejí nám ráno naproti: Jsou to naše nervy, které jsou příliš napjaté nebo příliš citlivé; je to přeplněný autobus, který nezastavil a projel kolem nás; je to mléko, které přeteklo; kominíci, kteří přišli; děti, které všechno popletou; jsou to hosté, které přivedl náš manžel; je to přítel, který nepřichází, je to telefon, který zbesile vyzvání; jsou to lidé, které máme rádi a kteří se nemají rádi navzájem; je to touha mlčet, když musíme mluvit; je to touha mluvit a nutnost mlčet; je to touha jít ven, když je člověk zavřený doma, a zůstat doma, když musí jít ven; je to manžel, o kterého bychom se rády opřely a který se stává nejkřehčím z dětí; je to znechucení naší každodenní rutinou a nervózní touha po všem, co není naše.

A tak naše trpělivost přichází v těsných řadách nebo v jednom šiku a vždy nám zapomíná říci, že ona je to mučednictví, které je pro nás připraveno. A my ji necháváme projít kolem sebe s opovržením a čekáme s obětí svého života na příležitost, která nás bude hodna. Zapomněli jsme totiž, že vedle větví zničených ohněm, jsou také prkna, která se velmi pomalu opotřebovávají došlapy a rozpadají se na jemné piliny. Zapomněli jsme totiž, že vedle vláken vlny, která jsou čistě přestřižena nůžkami, existují i utkaná látka, která se den ode dne ztenčuje na zádech těch, kdo ji nosí. Každé vykoupění je sice mučednictví, ale ne každé mučednictví je krvavé. Existuje utrpení, jež se line od počátku života k jeho konci. To je utrpení trpělivosti. (Madeleine Delbrêl)

Naše trpělivost je podporována radostí, radostí z toho, že se stále více přizpůsobujeme Pánu, který nedělá nic jiného, než miluje! Tato radost nás otevírá nové plodnosti. Jak o sobě Ježíš řekl: „Můj život... nikdo mi ho nemůže vzít, já ho dávám sám od sebe.“ (J 10,18), totéž mohou říci o svém čase: nikdo mi ho nebere, ani ti roztržení nebo pomalí zákazníci ve frontě v mém supermarketu. Ne, nikdo mi můj čas nebere, ale já ho dávám. A dávám ho s radostí. Dávám jej tak, jako se tančí. Dávám ho radostně a pokojně! (Ludovic Frère)

Modlitební koutek

Pane, ukaž mi, co znamená v tichosti čekat na tvou pomoc. Když čelím zkouškám, které přesahují mé chápání, pomoz mi najít pokoj. Pomoz mi radovat se v naději, být trpělivý v soužení, vytrvat v modlitbě.

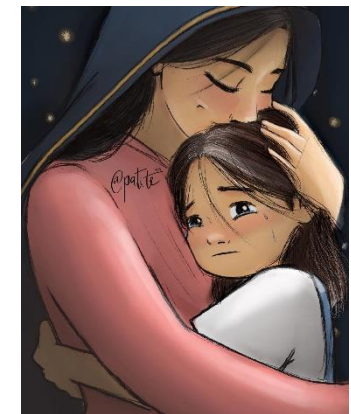
Všeho dosáhnete včas. Děkuji ti, že mě učíš trpělivě čekat a nacházet pokoj ve tvém plánu. Amen.

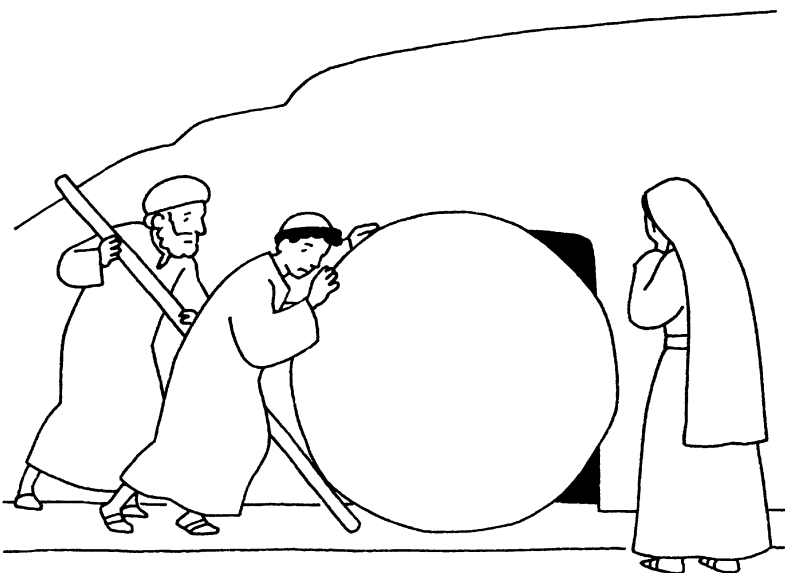
Žalm 15(16)

Milý přítel, dnes je zvláštní den, pustý den; den, kdy se nic neděje... **Ježíš je mrtvý, svět je prázdný.** Celý vesmír tiše čeká na vysvobození vzkříšením. Je dobré strávit tento den s dětmi v kostele a společně se podívat na to, jak je kostel opuštěný. Oltář je obnažený, představuje Kristův hrob. Svatostánek je prázdný. **Ježíš je mrtvý, kostel je prázdný.** Můžeme tak v tichosti pokleknout u Spasitelova hrobu a „vidět“ tu prázdnotu... ...a čekat v tichosti...

Když zemře někdo, koho jsme měli rádi, tak na něj rádi zavzpomínáme. **Vzpomínáme na to, co dělal; na hezké chvíle, které jsme spolu prožili.** Tento den tak můžeme využít k tomu, abychom jako rodina mluvili o Ježíši. Co se mi na Něm líbí? Je to jeho smysl pro humor? Radost, s níž vše prožíval? Jeho vždy povznesená nálada? Anebo je to jeho pozornost, již věnoval těm nejmenším? Snadnost, s jakou ho lidé mohli vyhledat? Oslovit? Jeho odvaha zaměřit se i na témata, o nichž se „nemluví“? Jeho neustálý dialog s Otcem? Proč dělal, co dělal? Který úryvek evangelia mám nejraději a proč?

Vaše Loudalka

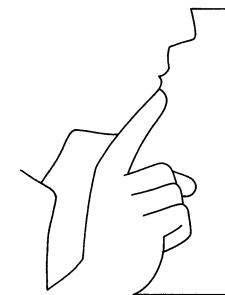

Bylo to v den příprav, právě nastávala sobota. Přitom ho doprovázely ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje. Podívaly se na hrobku i na to, jak bylo jeho tělo pochováno. Potom odešly domů a připravily si vonné věci a masti. V sobotu však zachovaly sváteční klid podle přikázání. (Lk 23,54-56)

Modlitební koutek

Pane, čekáme na Tebe. Kde jsi? Trpěl jsi za nás, Pane. Zemřel jsi za nás, Pane. Svou krví, svým Křížem jsi nás zachránil, osvobodil jsi nás. Nauč nás, po vzoru Tvé matky Marie, mít neustále víru v Tebe. Nauč nás doufat v Tebe. Nauč nás Tě milovat. Pane, pomoz nám připravit se na vzkříšení. Nyní v modlitbě tiše a trpělivě čekáme na nový úsvit Velikonoc, protože víme, že to, co se zdá být koncem, je ve skutečnosti začátek nového času. Pane, pomoz nám během tohoto dne zůstat co nejvíce v tichu, abychom se mohli vnitřně připravit na oslavu Velikonoc.

Recept na buchty „prázdný hrob“

Bílý marshmallow, trocha oleje a skořice, listové těsto, slabý cukrový sirup

1. Vezměte bílý marshmallow. Vysvětlete mladším dětem, že tento marshmallow představuje Ježíšovo tělo. Včera Ježíš zemřel na kříži. Po jeho smrti požádali Ježíšovi přátelé Piláta, zda by mohli vzít jeho tělo a pohřbit ho. *(Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy jen tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmut Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. Jn 19,38)*

2. Před pochováním mrtvých měli Židé zvyk mazat těla vonnými oleji. V případě Ježíše to udělali rychle, protože byl páteční večer – šábés začínal... **Vezměte marshmallow a namočte ho do směsi oleje a skořice.** *(Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli ho s těmi vonnými věcmi do pruhů plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat. Jn 19,40)*

3. Protože se šábés kvapně blížil, Ježíšovi přátelé pohřbili jeho tělo do nejbližšího hrobu. **Vezměte čtverec listového těsta a vložte do něj marshmallow, přičemž dbejte na to, abyste „hrob“ uzavřeli. Aby byl „hrob“ zcela uzavřen, můžete ho potřít cukrovým sirupem (není nutné, záleží na vaší chuti).** *(Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko. Jn 19,41-42)*

4. Ježíšovi přátelé pak odešli smutní domů. Doma pak zůstali v tichosti. To aby dodrželi nařízený odpočinek. **Koláčky „prázdný hrob“ se pečou 10 až 15 minut v troubě předehřáté na 180 °C.**

5. Večer po vigílii anebo druhý den ráno pak kousneme do koláčků... Jsou prázdné! Ježíš vstal z mrtvých! Je živý! Aleluja! *(Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného. Byl vzkříšen, není tady. Zde je to místo, kam ho položili. Mk 16,6)*

Tip: Aby byl efekt „Vzkříšeného Ježíše“ dokonalý, použijte spíše malé marshmallows a koláčky při tvoření pevně uzavřete!